

ΚΟΙΝΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΧΗ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΚΑΤΑΤΟΣ

ue maria
gr̄a plena
dominus
tecū bene
dicta tu in mulierib⁹

1. Αντί εισαγωγής

ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ Κοινότητες διαμόρφωσαν τη σημερινή μορφή τους μέσα από μια διαδικασία μετεξέλιξης: τα βασικά χαρακτηριστικά τους εντοπίζονται στην πολιτική βούληση και την οικονομική αποτελεσματικότητα που προέκυψαν από τη συνεργασία των κρατών-μελών. Η διαδικασία αυτής της μετεξέλιξης βρίσκεται στη βάση της επεξεργασίας των «κοινών πολιτικών» κατά τομείς, μεταξύ των οποίων η Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) κατέλαβε από την αρχή την πιο εξέχουσα θέση. Τουλάχιστον δύο ξεχωριστοί παράγοντες επισημοποιούν την προεξέχουσα αυτή θέση της ΚΑΠ:

- Ο βαθμός ανάπτυξης της (σημαντικός αριθμός νομοθετημάτων που ρυθμίζουν κάθε είδους σχέση της παραγωγικής διαδικασίας, της εμπορίας, ακόμη και της κατανάλωσης, του διεθνούς εμπορίου κ.λπ.) και
- το συνεπακόλουθο αυτής της ανάπτυξης, η ποσοστιαία συμμετοχή των πόρων που διατίθενται για την κάλυψη των αναγκών, μέσω του κοινοτικού προϋπολογισμού, που κυμαίνεται στα 2/3 περίπου του συνόλου του.

Τα αίτια αυτής της εξέλιξης θα πρέπει να αναζητηθούν στο ρόλο της γεωργίας στη σύγχρονη κοινωνία, στην κατάσταση ανεπάρκειας που βρισκόταν η κοινοτική γεωργία στα τέλη της δεκαετίας του '50, στα συγκεκριμένα πλάνα απορρόφησης της εργατικής δύναμης που αποδεσμευόταν από τον αγροτικό τομέα (εξού και η τεράστια αγροτική έξοδος...), αλλά και στην πολιτική δύναμη που εξέφραζε η αγροτική τάξη - και μάλιστα χωροταξικά διασπαρμένη, με τρόπο που της επέτρεπε να ασκεί τις απαραίτητες πιέσεις για την προώθηση των συμφερόντων της.

Η εποχή «άνδρωσης» της κοινοτικής γεωργίας, μάλιστα, συνέπεσε με μια εποχή σημαντικής ευημερίας, όπου κάθε αίτημα έβρισκε εύκολα την ικανοποίησή του. Αν όμως οι νομοτέλειες επιμένουν ότι την περίοδο ευημερίας διαδέχεται η περίοδος «κακομοιρίας», αυτό αποτελεί αναμφισβήτητο γεγονός και στην περίπτωση που εξετάζουμε εδώ. Πριν από μια δεκαετία, την

περίοδο ευημερίας ακολούθησε μια υπερεπάρκεια αγροτικών προϊόντων, που σε ορισμένες περιπτώσεις φθάνει σε ανησυχητικά επίπεδα. Οι κανόνες στη διεθνή σκακιέρα σκληραίνουν διαρκώς: δεν παρατηρείται διεύρυνση και δεν υπάρχει προοπτική προσπέλασης σε ξένες αγορές, και οι οικονομικοί και πολιτικοί εγκέφαλοι της ενωμένης Ευρώπης αρκούνται απλώς να διαπιστώνουν την ανισορροπία προσφοράς και ζήτησης των αγροτικών προϊόντων. Επιπλέον, το πρόσφατο παρελθόν μάς φανερώνει περίτρανα πώς και γιατί δεν είναι καθόλου εύκολο να ληφθούν αποφάσεις για θέματα βραχυχρόνιας σημασίας, όπως οι ετήσιες αγροτικές τιμές και τα συναφή μέτρα.

Αν η κατάσταση είναι σε γενικές γραμμές αυτή που περιγράψαμε, προχωρώντας ανακαλύπτουμε και μια τρίτη διάσταση: Τη διάσταση της εσωτερικής (κοινοτικής) διαφοροποίησης, η οποία έχει ως αποτέλεσμα να κατανέμονται τα βάρη με τρόπο που επιδέχεται, τουλάχιστον, έντονη κριτική: κατά συνέπεια, υπάρχουν σημαντικά περιθώρια βελτίωσης.

Στόχος του κειμένου αυτού είναι να καταδείξει τους βασικούς άξονες αυτής της εσωτερικής διαφοροποίησης και, στο όνομα της συνοχής, να προσπαθήσει να περιγράψει τους δυνατούς τρόπους διορθωτικής πορείας.

2. Διάγνωση - διαπιστώσεις

Η διάγνωση της διαδικασίας εξέλιξης της ΚΑΠ οδηγεί σε συμπεράσματα για το:

- πού και πώς εφαρμόζεται η βασική αυτή κοινοτική πολιτική
- ποιους και γιατί ωφέλησε, και εξακολουθεί να ωφελεί
- γιατί δεν είναι δυνατόν να αποφευχθεί

ένας συνειρμικός συλλογισμός, όσον αφορά τις πολιτικές προσπάθειες για εξισορρόπηση του κοινοτικού Νότου - διαπιστώνεται χαλάρωση των αρχικών προσπαθειών για την εφαρμογή μιας συνετής και αποτελεσματικής Κοινής Αγροτικής Πολιτικής ή οι αιτιάσεις για επανειθνικοποίησή της κινούνται στη σφαίρα της φαντασίας ορισμένων;

Προκειμένου να προχωρήσουμε σε μια οικιαγράφηση των «μερικών» και «υποκειμενικών» αυτών ερωτήσεων, θα αναφερθούμε σε μεταβλητές, όπως η γεωργική εξειδίκευση και οι περιφερειακές διαφοροποιήσεις, το μέγεθος των εκμεταλλεύσεων, καθώς και τα αποτελέσματα της δράσης της ΚΑΠ. Ο πίνακας 1 μας παρέχει ευκρινή στοιχεία για τη συμμετοχή των βασικών κλάδων αγροτικής παραγωγής στην τελική γεωργική παραγωγή. Έτσι, μια πρώτη προσέγγιση πιστοποιεί αυτό που γνωρίζουν καλά οι ασχολούμενοι με το αντικείμενο: την περιφερειακή διαφοροποίηση των βασικών κλάδων αγροτικής παραγωγής: πράγματι, οι «βόρειες» χώρες εξειδικεύονται στην κτηνοτροφία, ενώ οι «νότιες» χώρες στη γεωργική καλλιέργεια. Η ανάλυση αυτή της εξειδίκευσης περνά αναγκαστικά μέσα από την οπτική της χορήγησης πόρων από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, με αποτέλεσμα να θεωρείται από πολλούς ότι η ανισότητα στην αντιμετώπιση των γεωργικών δαπανών είναι πρόδηλη και θα πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες για την άμβλυνσή της.

Πιο συγκεκριμένα, κατά το 1985, πέντε κλάδοι της αγροτικής παραγωγής συγκεκριμένων περίπου το 70% του συνόλου των δαπανών της ΚΑΠ. Πρόκειται για τους κλάδους σιτηρών, φρούτων και λαχανικών, γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων, βοδινού και χοιρινού κρέατος. Από τους κλάδους αυτούς, οι τέσσερις αφορούν τις χώρες του Βορρά, και μάλιστα οι κλάδοι αυτοί δημιουργούν και διατηνούν μια κατάσταση που θεωρείται από πολλούς ως «λίαν κριτική»: πρόκειται για το τεράστιο πολιτικό και οικονομικό κόστος των αποθεμάτων αυτών των προϊόντων. Στον πίνακα 2 φαίνεται η εξέλιξη και η ποσοστιαία

κατανομή των βασικών προϊόντων που βρίσκονται σε απόθεμα στις δαπάνες αποθεμάτων του FEOGA. Έτσι, παρατηρείται ότι, κατά το 1986, τα σιτηρά, τα γαλακτοκομικά προϊόντα και το βοδινό κρέας καλύπτουν το 88% περίπου των συνολικών δαπανών των κοινοτικών αποθεμάτων. Επιπρόσθετα, αν αναλύσουμε τους πίνακες 3 και 4 της εξέλιξης των δαπανών του FEOGA-Εγγυήσεις και τους συσχετίσουμε με τον ενεργό αγροτικό πληθυσμό, τόσο ανά κράτος-μέλος όσο και ανά τομέα, τα αποτελέσματα θα δείξουν πόσο σημαντικά συμμετέχουν οι προαναφερόμενοι τομείς στις δαπάνες του FEOGA και πόσο δημιουργούν μια τεράστια ανισορροπία στην αντιμετώπιση των πραγματικών αναγκών του αγροτικού τομέα.

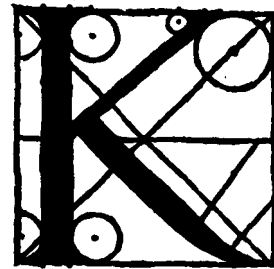
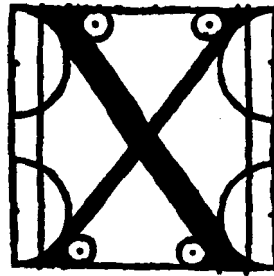
Βέβαια, θα πρέπει να τονίσουμε ότι η κατάσταση αυτή είναι αποτέλεσμα πολλών παραγόντων (πέρα από την πολιτική βούληση), οι κυριότεροι από τους οποίους είναι οι εξής:

- πιθανότητες παραγωγής,
- γονιμότητα εδαφών,
- πρόσβαση στις μεγάλες αστικές αγορές,
- ικανότητα προσαρμογής στις νέες τεχνολογίες,
- πιθανότητες εκμηχάνισης,
- μέγεθος γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

Ειδικά για το μέγεθος των γεωργικών εκμεταλλεύσεων (καθώς και τον πολυεταχισμό τους), οι πίνακες 5 και 6 δείχνουν την έντονη διαφοροποίηση της δομής των κοινοτικών γεωργικών εκμεταλλεύσεων, η οποία, όπως καταλήγουν οι περισσότερες έρευνες, ασκεί άμεση επίδραση στην αποδοτικότητα της γεωργικής εκμετάλλευσης. Έτσι, καταλήγουμε στη διαπίστωση μιας έντονης διαφοροποίησης στην εξέλιξη της παραγωγικότητας ανά περιοχή.

Για μια πληρέστερη εικόνα της δομής των δαπανών της ΚΑΠ ανά κράτος-μέλος, παραθέτουμε τα διαγράμματα που ακολουθούν, στα οποία φαίνονται ποια προϊόντα αποτελούν τη βάση «ανάληψης πόρων» από το Γεωργικό Ταμείο της ΕΟΚ. Σημειώνω ότι η αναφορά στα ΝΕΠ, στις χώρες Δανία και Ολλανδία, έγινε λόγω της σημαντικής συμβολής τους στη διάθρωση των δαπανών του FEOGA-Εγγυήσεις υπέρ των χωρών αυτών. Όμως η γραμμή των ΝΕΠ δεν είναι «προσθετική», όπως συμβαίνει με τις γραμμές των τομέων αγροτικής παραγωγής, αλλά ανεξάρτητη και αρχίζει από το άνω σημείο του διαγράμματος. Σύμφωνα λοιπόν με τα διαγράμματα, καθώς και τους πίνακες 7-16, παρατηρείται μια ομοιογένεια μεταξύ των βόρειων χωρών στη διάθρωση των δαπανών (σε σχετικούς αριθμούς) στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- Με σημαντικές διακυμάνσεις, η τάση ανάληψης πόρων από το FEOGA-Εγγυήσεις διαμορφώνεται: Πάνω από το 1/3

του συνόλου των αναλήψεων για τον γαλακτοκομικό τομέα, σε Βέλγιο, Δανία, Δ. Γερμανία, Ιρλανδία, Ολλανδία, ενώ σημαντική είναι η θέση των δαπανών υπέρ του ίδιου τομέα στη Γαλλία και το Ην. Βασίλειο.

- Στον τομέα των σιτηρών, Βέλγιο, Δ. Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία και Ην. Βασίλειο διαμορφώνουν ποσοστά της τάξης του 20% στο σύνολο των δαπανών του FEOGA-Εγγυήσεις.

- Οι κύριες παραγωγές μεσογειακού τύπου (ελαιόλαδο, φρούτα και λαχανικά, καπνός) αποτελούν τη βάση ανάληψης πόρων από το FEOGA-Εγγυήσεις για Ιταλία και Ελλάδα, με διαφοροποιημένη την ποσοστιαία συμμετοχή τους στο βαμβάκι (πριν την ένταξη της Ισπανίας, η Ελλάδα ήταν ο αποκλειστικός παραγωγός βαμβακιού στην Κοινότητα) και στα προϊόντα αμπελοοινοπαραγωγικού τομέα (όπου η Ιταλία αποσπά σημαντικές επιδοτήσεις τα τελευταία χρόνια).

- Με αξιοσημείωτες επιδοτήσεις ο κοινοτικός προϋπολογισμός ενισχύει, μέσω των μηχανισμών των ΚΟΑ, και άλλες παραγωγές, όπως του βοδινού, του χοιρινού και του αιγοπρόβειου κρέατος, και των ελαιούχων σπόρων. Με εξαίρεση το αιγοπρόβειο κρέας, οι δαπάνες των προαναφερθέντων κατευθύνονται κυρίως στις κεντρικές και βόρειες περιοχές της Κοινότητας.

Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι η Ιρλανδία, χώρα με σημαντικά προβλήματα ανάπτυξης, απορροφά με δύο μόνο προϊόντα (γαλακτοκομικά και βοδινό) πάνω από το 90% του συνόλου των δαπανών FEOGA-

Εγγυήσεις προς τη χώρα αυτή. Το γεγονός αυτό, συνδυασμένο με την προβληματικότητα των συγκεκριμένων τομέων (διαρθρωτικά πλεονάσματα και επιπτώσεις από την εφαρμογή των «σταθεροποιητών»), καθιστά μονίμως δυσχερή τη διαπραγματευτική θέση της χώρας.

3. Δράση και αποτελέσματα της ΚΑΠ

Η κοινότητα των «Έξι» διέθετε μεγάλη ομοιογένεια στις δομές του αγροτικού τομέα, σε σχέση με τη σημερινή της μορφή (μετά από τρεις διευρύνσεις). Έτσι, όση και αν ήταν η περισκήψη, με βάση την οποία δημιουργήθηκαν οι Κοινές Οργανώσεις Αγοράς (ΚΟΑ), σήμερα διαπιστώνεται έντονη ανισορροπία μεταξύ των ΚΟΑ, που αποτελούν το βασικότερο στοιχείο λειτουργίας της ΚΑΠ. Ενώ δε ο ρόλος των ΚΟΑ ήταν, στη θεωρητική τους σύλληψη, η εξισορρόπηση προσφοράς και ζήτησης μέσω του μηχανισμού της παρέμβασης, διαμορφώθηκε μια ΚΑΠ, βασικό χαρακτηριστικό της οποίας είναι η παραγωγή αγροτικών προϊόντων για την παρέμβαση, διογκώνοντας έτσι τα διαρθρωτικά πλεονάσματα της Κοινότητας και οξύνοντας τα προβλήματα του κοινοτικού προϋπολογισμού. Στη διαδικασία εξέλιξης των ΚΟΑ, λοιπόν, θα πρέπει να τονίσουμε ότι η ΚΑΠ δεν χαρακτηρίζεται ως η πολιτική εκείνη που θα συνέβαλλε στη σταδιακή και σταθερή προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής συνσχής του αγροτικού τομέα. Όπως έχουν καταδείξει πολλές ερευνητικές εργασίες, η υπάρχουσα ΚΑΠ διεύρυνε επικίνδυνα τις εισοδηματικές και περιφερειακές ανισότητες, η δε αντισταθμιστική της πολιτική (πολιτική διαρθρώσεων) δεν στάθηκε ικανή να συμβάλει στην άμβλυνση των ανισοτήτων αυτών.

Αιτία αυτής της, ας πούμε, κακοδαμνίας, ήταν η επιμονή να διατηρηθεί σε ισχύ το «κοινοτικό κεκτημένο». Άποψή μου είναι ότι, όσο είναι επιβεβλημένο να ισχύει η αρχή του «κοινοτικού κεκτημένου», δεν είναι δυνατόν να εξοβελισθούν οι περιφερειακές ανισότητες που θα προκύπτουν από τη λειτουργία της ΚΑΠ. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η νομοθεσία για τον τομέα των σιτηρών, όπου προβλέπονται ποσοστά υγρασίας στα προς παρέμβαση σιτηρά που ωφελούν τις κεντρικές και βόρειες περιοχές της Κοινότητας, σε αντίθεση με τις περιοχές του Νότου, όπου τα φυσιολογικά ποσοστά είναι προφανώς μικρότερα, λόγω των εύκρατων κλιματολογικών συνθηκών. Αν δε συνυπολογίσουμε ότι κανόνες για την παρέμβαση είναι να μην υπάρχει σημαντικός αριθμός σπασμένων κόκκων, και δεδομένων των τεχνικών διαφορών των βόρειων και κεντρικών περιοχών από τις νότιες, εξάγουμε το συμπέρα-

σμα ότι οι βόρειες και κεντρικές περιοχές «διευκολύνονται» σημαντικά από την ύπαρξη και λειτουργία αυτών των μηχανισμών, σε αντίθεση με τον κοινοτικό Νότο.

Για να γίνει δυνατόν να εντοπιστούν και άλλες τέτοιου είδους περιπτώσεις, θα πρέπει να διεξαχθεί έρευνα με τη μεθοδικότητα και την υπομονή μυρμηγκιού. Χαρακτηριστικό της ανισορροπίας στην εξέλιξη της αγροτικής παραγωγής στην Κοινότητα, αποτελεί και το γεγονός ότι, ενώ στην αρχική της φάση η Κοινότητα ήταν ελλειμματική

στο σύνολο σχεδόν των προϊόντων της, σήμερα εμφανίζεται πλεονασματική σε μεγάλο βαθμό και, όπως συνάγεται από τα στοιχεία που ακολουθούν, αυτό αφορά κυρίως τα βασικά προϊόντα των βόρειων και κεντρικών περιοχών. Σύμφωνα με στοιχεία της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που δημοσιεύθηκαν στη μελέτη «La crise de l'agriculture Européenne» (1986, Le Club de Bruxelles), η ανάρκεια και η ανεπάρκεια αγροτικών προϊόντων εμφανίζουν τα ακόλουθα ποσοστά (πίνακας Α):

ΠΙΝΑΚΑΣ Α

Κατάταξη των κυριότερων αγροτικών προϊόντων της Κοινότητας (EUR-1) σε συνάρτηση με το ποσοστό κάλυψης των αναγκών

Ποσοστά άνω του 100%	Ποσοστά της τάξης του 100%	Ποσοστά κάτω του 100%
Γάλα (σε σκόνη) 361	Πατάτες 101	Ρύζι 69
Συμπυκνωμένο γάλα 169	Αυγά 103	Φρέσκα φρούτα 84
Αποδουτυρωμένο γάλα σε σκόνη 142	Φρέσκα γαλακτοκομικά 101	Αιγοπρόβειο κρέας 74
Ζάχαρη 141	Χοιρινό κρέας 102	Αραβόσιτος 79
Βούτυρο 131	Φρέσκα λαχανικά 99	Εσπεριδοειδή 45
Σιτάρι 124	Κρασί 102	Φυτικά έλαια και ελαιόλαδο 38
Σόργο 114		
Κρέας πουλερικών 111		
Τυρί 107		
Βοδινό κρέας 104		

Σημειώνεται ότι τα ποσοστά του πίνακα Α αφορούν τους μέσους όρους των ετών 1981-1983.

Στα πλαίσια της GATT, αξίζει να σημειωθεί ότι ο βαθμός προστασίας των αγροτικών προϊόντων είναι πιο αποτελεσματικός για τα προϊόντα των κεντρικών και βόρειων περιοχών, απ' ό,τι για τα μεσογειακά προϊόντα. Βέβαια η κατάσταση αυτή οφείλεται στο ότι συνάπτονται σημαντικές προτιμησιακές συμφωνίες με χώρες όπως της λεκάνης της Μεσογείου, που παράγουν κυρίως προϊόντα ανταγωνιστικά του κοινοτικού Νότου. Πάντως, το αποτέλεσμα είναι ότι το αγροτικό ισοζύγιο της Κοινότητας είναι αρνητικό, κυρίως για τα προϊόντα που παράγει ο κοινοτικός Νότος. Υπενθυμίζουμε μάλιστα, ότι η Κοινότητα είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας αγροτικών προϊόντων παγκοσμίως (εισάγει περίπου το 1/5 της παγκόσμιας αγροτικής παραγωγής).

Η προσπάθεια να διαγνώσουμε την εξέλιξη της ΚΑΠ μπορεί να συμπληρωθεί και με μια πρώτη ανάλυση για την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η κοινοτική προτίμηση. Σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία, οι λιγότερο αναπτυγμένες περιοχές της Κοινότητας συγκεντρώνουν τα μεγαλύτερα ποσοστά κοινοτικής προτίμησης μιας κοινοτικής προτίμησης που αποτελεί ένα από τα βασικότερα ατού της συνέχισης της αγροτικής παραγωγής, και είναι ένας θεσμός ι-

σχυρότατα προστατευόμενος από την κοινοτική αγροτική νομοθεσία. Μια ανά προϊόν αναφορά της κοινοτικής προτίμησης μας δίνει τα ακόλουθα:

Γαλακτοκομικά προϊόντα	90%
Βοδινό κρέας	84%
Ζώντα ζώα του ίδιου τομέα	80%
Χοιρινό κρέας	96%
Ζώντα ζώα του ίδιου τομέα	100%
Σιτηρά	65-70%
Λαχανικά	60%
Φρούτα	35%
Αιγοπρόβειο κρέας	27%

4. Προσπάθεια για εξαγωγή συμπερασμάτων

Δεν θα πρέπει να παραβλεφθεί ότι η προσπάθεια που αναλήφθηκε για ανάπτυξη του αγροτικού τομέα στην Κοινότητα αφορούσε έναν από τους δυσκολότερους τομείς. Η Συνθήκη της Ρώμης σοφά πρόβλεψε τους στόχους για την άσκηση μιας τόσο δύσκολης πολιτικής. Το άρθρο 39 της Συνθήκης έθετε τη βάση πάνω στην οποία στηρίχτηκε η κοινοτική αγροτική νομοθεσία, προκειμένου να αυξηθούν τα αγροτικά εισοδήματα. Πράγμα που επιτεύχθηκε μέσω των πολυδαίδαλων μηχανισμών που εισήγαγε η ΚΑΠ.

Η αυξητική εξέλιξη των αγροτικών εισοδημάτων απαιτεί να την αντιδιαστείλουμε

τόσο με το τι έγινε στους λοιπούς τομείς, όσο και με το τι είδους εξέλιξη ήταν και πόσο ισόρροπη υπήρξε. Και στις δυο αυτές παρατηρήσεις σημειώνουμε ότι τα πραγματικά αγροτικά εισοδήματα της τελευταίας δεκαετίας είναι κατά πολύ κατώτερα των εισοδημάτων των άλλων τομέων της οικονομίας (τόσο σε σχετικούς όσο και σε απόλυτους αριθμούς). Εξάλλου, η ανάλυση που προηγήθηκε νομίζουμε ότι έδειξε επαρκώς την άνιση κατανομή των δαπανών στις ευρύτερες περιοχές της Κοινότητας.

Σε μια προσπάθεια προσδιορισμού της κατανομής αυτών των δαπανών, συντάξαμε, με τη βοήθεια των ετήσιων εκθέσεων για την κατάσταση της γεωργίας στην Κοινότητα, τους πίνακες 7-16 ανά κράτος-μέλος και ανά τομέα για τη δεκαετία του 1980. Τα αίτια αυτών των εξελίξεων μας οδηγούν στη διατύπωση ορισμένων προτάσεων, που, ενώ στη βάση τους εμφανίζονται ως απλές, περιέχουν μια απαραίτητη προϋπόθεση: την εκδήλωση της πολιτικής βούλησης για την ανάληψη τέτοιων ευθυνών.

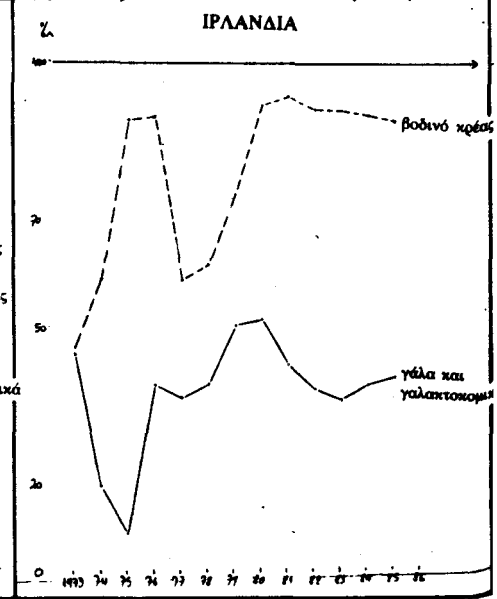
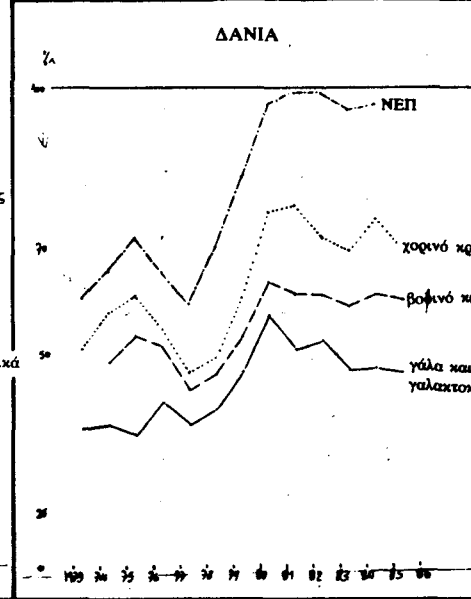
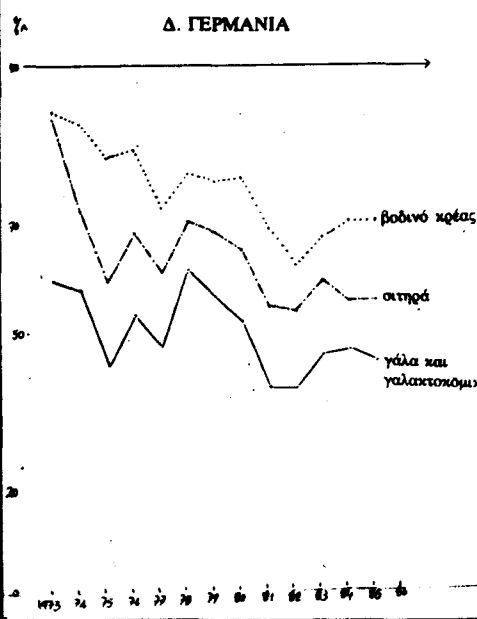
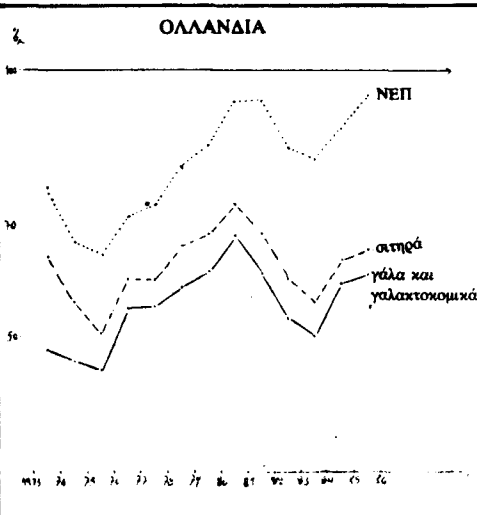
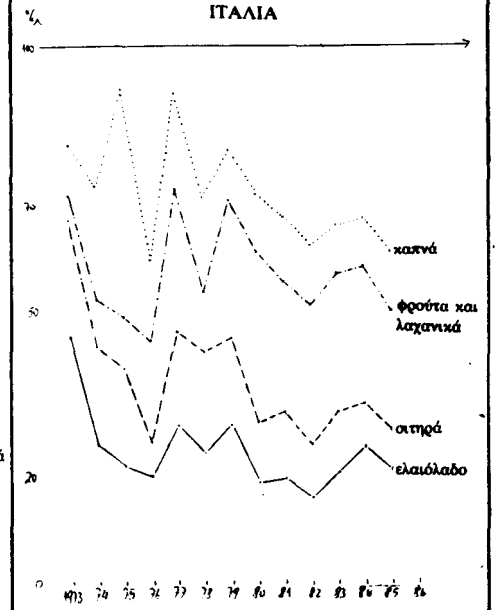
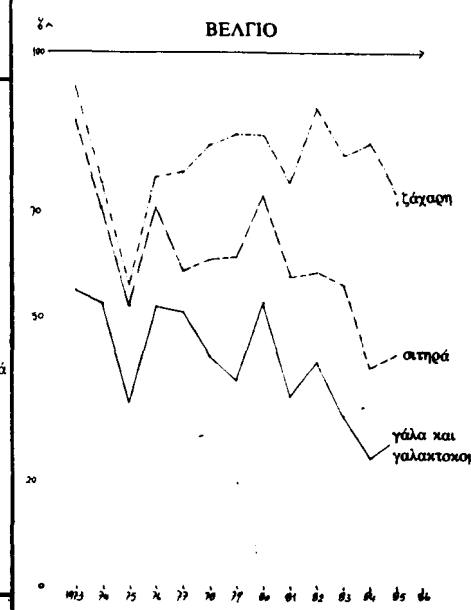
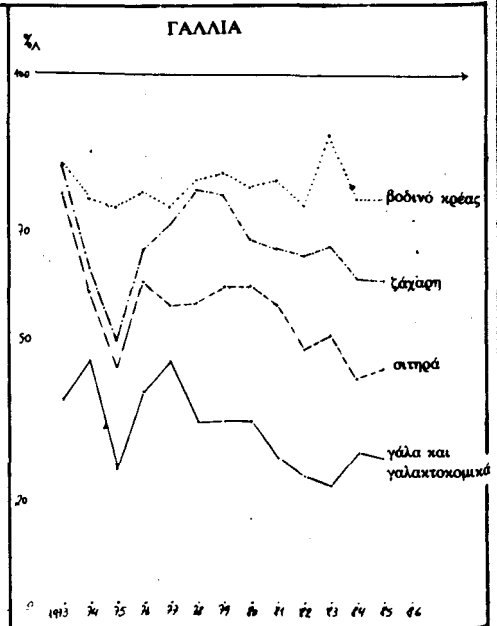
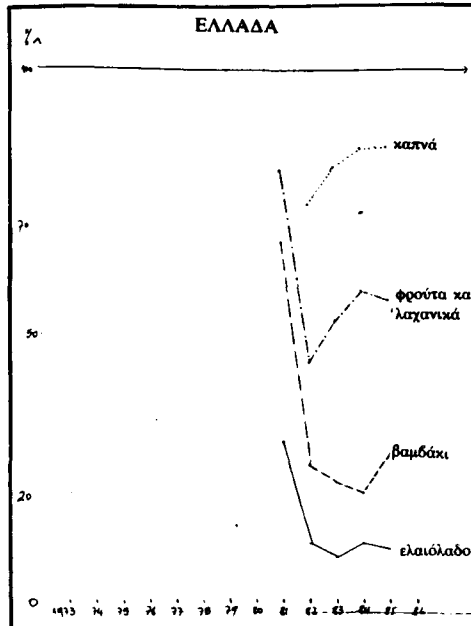
Συγκεκριμένα:

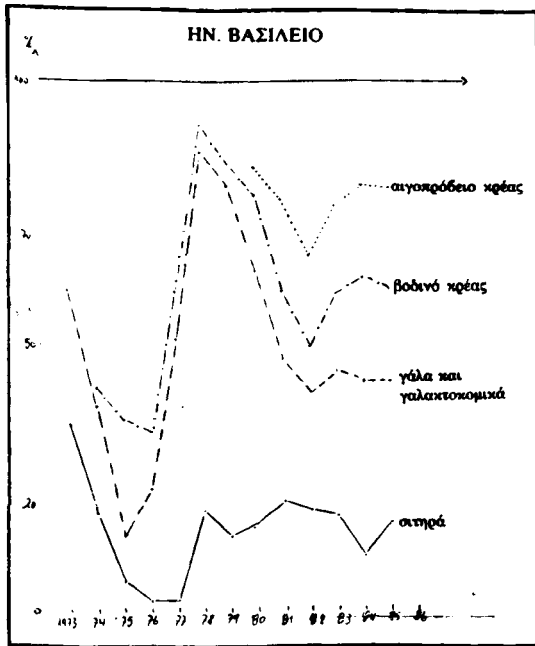
α. Θα πρέπει να αναληφθούν ενέργειες για την τροποποίηση της δομής των δαπανών του FEOGA-Εγγραήσεις. Προκειμένου να γίνει δυνατή μια τέτοια τροποποίηση, θα πρέπει να διευρυνθεί το ειδικό βάρος ορισμένων προϊόντων, για τα οποία θα πρέπει να αυξηθούν οι δαπάνες. Η ανάπτυξη της έρευνας και ο σωστός συντονισμός της ροής των δαπανών, υπέρ των οικιακών που βρίσκονται σε ανεπάρκεια, πρέπει να είναι ο επιθυμητός στόχος, με διερεύνηση όμως των συνθηκών, προκειμένου να μη δημιουργηθούν και στην περίπτωση αυτή διαρθρωτικά πλεονάσματα. Πρέπει να τονίσουμε ότι τα τελευταία χρόνια έχει αναληφθεί κάποια προσπάθεια εξυγίανσης της ΚΑΠ, ιδίως μετά την έκδοση των απόψεων της Επιτροπής των Ε.Κ. στη γνωστή «Πράσινη Βίβλο» (1985). Όμως η προβληματική κατάσταση του τομέα, οφειλόμενη σε μεγάλο βαθμό στη δράση της ΚΑΠ, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί παρά με δραστικά μέτρα, τα οποία, όπως προανέφερα, απαιτούν την απαραίτητη πολιτική βούληση.

β. Εξυγίανση του θεσμικού πλαισίου της ΚΑΠ. Η δαιδαλώδης και πολυσύνθετη κοινοτική αγροτική νομοθεσία έχει ως αποτέλεσμα να γίνονται όλο και πιο δυσδιάκριτα τα αποτελέσματα από την εφαρμογή της. Οι οικονομικές και πολιτικές επιπτώσεις φαίνονται μόνο εκ των υστέρων, με εξαίρεση ορισμένες βασικές κατευθυντήριες ενέργειες, όπως εκείνη των ετήσιων αποφάσεων για τις αγροτικές τιμές και τα συναφή μέτρα. Προκειμένου να εξισορροπηθούν οι υπάρχουσες ανισότητες, θα πρέπει να διερευνηθούν οι στέλειες (όπως αυτή που προαναφέραμε και αφορά τον τομέα των δημητριακών). Να εκδηλωθεί κατόπιν η πολιτική

βούληση για επίλυση των προβλημάτων και να προωθηθούν λύσεις με τη μορφή απαραίτητων τροποποιήσεων στα νομικά κείμενα. Ο στόχος, στην περίπτωση αυτή, είναι να επιτευχθεί μια καλύτερη ισορροπία της δράσης των μηχανισμών της ΚΑΠ, κυρίως μέσω της μείωσης του βαθμού στήριξης τιμών και εισοδημάτων ορισμένων κλάδων παραγωγής, και παράλληλη αύξηση του βαθμού στήριξης σε άλλους τομείς.

γ. Τέλος, θα πρέπει να αναληφθεί πρωτοβουλία για τον ορθό προγραμματισμό, βάσει του τι είναι εφικτό και τι επιθυμητό να παράγει η Κοινότητα. Ο προγραμματισμός αυτός θα βοηθήσει στην εξυγίανση του τομέα (τα αποτελέσματά του μπορεί να θεωρηθεί a priori ότι θα έχουν σωρευτικό χαρακτήρα). Η διερεύνηση των εναλλακτικών λύσεων, για τις οποίες η Κοινότητα δεν γνωρίζει δυσκολίες παρόμοιες με τις σημερινές, ασφαλώς και θα αποβεί προς όφελος της ορθής και ισορροπής λειτουργίας της βασικής κοινοτικής πολιτικής, που είναι η ΚΑΠ.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

ΕΞΕΛΙΞΗ και ποσοστιαία συμμετοχή των βασικών προϊόντων που βρίσκονται σε απόθεμα, στις δαπάνες αποθεμάτων του ΓΕΟΓΑ.

	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Σιτηρά	21,4	22,0	16,1	9,2	17,0	24,1
Ζάχαρη	20,9	28,4	18,6	12,5	10,0	8,5
Ελαιόλαδο	3,1	3,3	0,4	1,9	-	0,9
Οίνοι	5,5	6,3	4,8	4,0	2,0	1,3
Καπνά	4,2	1,7	1,0	0,8	0,3	0,3
Γάλα	20,0	17,8	37,1	46,7	44,6	27,0
Βοδινό κρέας	23,8	19,8	21,3	23,7	24,7	36,6
Σύνολο	98,9	99,3	99,3	98,8	98,6	98,7

Πηγή: Ετήσιες Εκθέσεις ΓΕΟΓΑ
1986: Προσωρινά στοιχεία.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Συμμετοχή των βασικών κλάδων αγροτικής παραγωγής στην τελική γεωργική παραγωγή.

Κύριοι τομείς	1985										
	ΕΟΚ-10	ΒΕΛΓ.	ΔΑΝ.	Δ.ΓΕΡΜ.	ΕΛΛ.	ΓΑΛ.	ΙΡΛ.	ΙΤΑΛ.	ΛΟΥΣ.	ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ	ΗΝ. ΒΑΣ.
Σιτηρά και ρύζι	12,5	5,6	15,2	9,4	9,6	18,9	4,9	10,6	6,0	1,3	18,7
Ζαχαρότευτλα	2,5	4,5	2,0	3,9	1,6	2,4	1,6	1,7	-	-	-
Καπνά	0,7	0,1	-	0,1	6,8	0,3	-	1,1	-	-	-
Ελαιόλαδο	1,3	-	-	-	8,8	-	-	4,0	-	-	-
Φρούτα και λαχανικά	13,7	13,3	3,8	6,4	29,0	11,0	2,4	26,5	2,6	11,1	9,1
Κρασί (1)	4,7	-	-	3,5	1,9	9,9	-	6,9	6,2	-	-
Κλωστικές ίνες	0,4	0,2	-	-	6,9	0,3	-	-	-	-	-
Γάλα	19,2	16,6	22,8	25,7	9,2	17,2	35,4	11,9	46,3	26,4	21,5
Βοδινό κρέας	14,1	21,5	10,5	16,8	3,9	15,8	37,7	9,9	27,1	10,6	15,0
Χοιρινό	11,4	21,6	28,9	18,9	3,9	6,7	5,6	6,6	9,0	19,4	8,6
Αιγοπρόβειο	1,7	0,2	-	0,3	7,9	1,7	3,6	0,8	-	0,5	4,2
Υποσύνολο	82,2	83,6	83,2	85,0	89,5	84,2	91,2	80,0	98,2	69,3	77,1
Σύνολο	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από την ετήσια έκθεση για την κατάσταση της γεωργίας στην Κοινότητα Βρυξελλες-Λουξεμβούργο 1987

(1) Χωρίς τούς οίνους ποιότητας.

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΓΕΩΓΑ-ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΧΩΡΑ

ΕΤΗ ΧΩΡΕΣ	Εκατ. ECU													
	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986
B	209,7	160,2	197,0	391,3	512,6	601,7	785,9	581,2	491,5	535,5	612,1	686,9	916,8	978,9
DK	345,8	295,5	328,5	479,5	683,6	806,3	757,3	636,2	512,9	558,7	683,5	881,2	829,3	1065,7
D	790,6	686,1	715,9	1144,1	1722,0	2489,0	2490,3	2482,3	2043,6	2030,0	3078,2	3324,4	3625,9	4400,8
EL	-	-	-	-	-	-	-	-	146,1	684,6	1007,4	961,3	1192,9	1387,5
FR	1194,6	662,9	1227,3	1464,0	1557,5	1739,4	2478,3	2888,7	3028,9	2869,1	3568,8	3595,2	4537,9	5447,1
IRL	87,2	125,2	182,3	151,1	357,3	552,2	572,9	584,7	440,9	500,8	622,8	886,8	1168,5	1214,4
I	545,4	426,7	717,0	708,0	599,6	747,6	1320,1	1709,8	2054,5	2508,6	2823,4	3910,1	3412,7	3068,9
L	5,7	1,9	3,3	8,5	9,2	24,0	13,6	11,6	4,0	2,7	4,2	3,7	4,8	2,1
NL	594,2	518,4	545,6	927,0	1147,0	1273,9	1494,4	1573,3	1172,9	1424,8	1713,9	1966,7	2048,7	2277,4
UK	155,1	218,4	605,7	313,7	223,8	439,0	527,9	833,9	1084,0	1286,1	1696,6	2124,6	1900,5	1986,7
EUR-10	3928,3	3095,2	4522,5	5587,1	6830,4	8672,8	10440,7	11315,2	10980,2	12405,6	15811,6	18346,5	19744,2	21829,3

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από τις ετήσιες εκθέσεις για την κατάσταση στην Κοινοτική γεωργία.

ΠΙΝΑΚΑΣ 4

ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΤΟΥ ΓΕΩΓΑ-ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΧΩΡΑ

ΕΤΗ ΧΩΡΕΣ	%													
	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986
B	5,3	5,2	4,4	7,0	7,5	6,9	7,5	5,1	4,5	4,3	3,9	3,7	4,6	4,5
DK	8,8	9,5	7,3	8,6	10,0	9,3	7,3	5,6	4,7	4,5	4,3	4,8	4,2	4,9
D	20,1	22,2	15,6	20,5	25,2	28,7	23,9	21,9	18,6	16,4	19,5	18,1	18,4	20,2
EL	-	-	-	-	-	-	-	-	1,3	5,5	6,4	5,2	6,0	6,4
FR	30,4	21,4	27,1	26,2	22,8	20,1	23,7	25,5	27,6	23,1	22,6	18,6	23,5	25,0
IRL	2,2	4,0	4,0	2,7	5,5	6,4	5,5	5,2	4,0	4,0	3,9	4,8	5,9	5,6
I	13,9	13,8	15,9	12,7	8,8	8,6	12,6	15,1	18,7	20,2	17,9	21,3	17,3	14,0
L	0,1	0,1	0,1	0,2	0,1	0,3	0,1	0,1	-	-	-	-	-	-
NL	15,1	16,7	12,1	16,6	16,8	14,5	14,3	13,9	10,7	11,5	10,8	10,7	10,4	10,4
UK	3,9	7,1	13,4	5,6	3,3	5,1	5,1	7,4	9,9	10,4	10,7	11,6	9,6	9,0
EUR-10	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από τις ετήσιες εκθέσεις για την κατάσταση στην Κοινοτική γεωργία.

ΠΙΝΑΚΑΣ 5

Ποσοστιαία κατανομή των γεωργικών εκμεταλλεύσεων (ανά τάξη μεγέθους).

1977

Σ

ΚΡΑΤΗ-ΜΕΛΗ	ΣΥΝΟΛΟ	1-5 εκατ.	5-10 εκατ.	10-20 εκατ.	20-50 εκατ.	50 εκατ. και άνω
ΒΕΛΓΙΟ	100,0	29,2	21,0	26,9	19,3	3,6
ΔΑΝΙΑ	100,0	11,6	18,6	27,6	33,6	8,6
Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ	100,0	33,4	19,3	23,2	20,8	3,3
ΕΛΛΑΔΑ	100,0	70,9	20,6	6,5	1,7	0,2
ΓΑΛΛΙΑ	100,0	19,8	15,1	21,9	30,6	12,4
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	100,0	14,9	16,7	30,0	29,8	8,7
ΙΤΑΛΙΑ	100,0	68,5	17,2	8,4	4,2	1,7
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	100,0	18,9	11,3	17,0	39,6	13,2
ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΙ	100,0	24,1	21,1	30,1	22,2	2,6
ΗΝ. ΒΑΣΙΛΕΙΟ	100,0	13,8	12,6	15,9	26,5	31,2
ΕΟΚ-10	100,0	46,4	17,5	15,5	14,9	5,7

Πηγή: Ερεξερρααία στοιχείων του EUROSTAT (STATISTICAL YEARBOOK: AGRICULTURE) έτους 1986.

ΠΙΝΑΚΑΣ 6

ΑΡΙΘΜΟΙ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΝ ΑΝΑ ΤΑΞΗ ΜΕΓΕΘΟΥΣ

1977

Χ1000

ΚΡΑΤΗ-ΜΕΛΗ	ΣΥΝΟΛΟ	1-5 Ha	5-10 Ha	10-20 Ha	20-50 Ha	50 Ha και άνω
ΒΕΛΓΙΟ	99,3	29,0	20,9	26,7	19,1	3,6
ΔΑΝΙΑ	124,4	14,4	23,2	34,3	41,8	10,7
Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ	858,7	287,5	165,7	199,4	178,9	28,3
ΕΛΛΑΔΑ	731,7	519,0	150,6	47,9	12,6	1,5
ΓΑΛΛΙΑ	1149,0	228,0	174,0	252,0	352,0	143,0
ΙΡΛΑΝΔΙΑ	225,0	33,5	37,6	67,4	67,0	19,5
ΙΤΑΛΙΑ	2192,0	1501,1	377,4	183,8	91,4	38,2
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ	5,2	1,0	0,6	0,9	2,1	0,7
ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΙ	137,0	33,0	28,9	41,2	30,4	3,5
ΗΝ. ΒΑΣΙΛΕΙΟ	260,8	35,9	32,9	41,4	69,1	81,5
ΕΟΚ-10	5784,0	2682,0	1012,0	895,0	865,0	330,0

ΠΙΝΑΚΑΣ 7

ΕΞέλιξη των δαπανών FEOGA-Εγγυήσεις κατά τομέα και χώρα

ΒΕΛΓΙΟ

Εκατ. ECU

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Σιτηρά	119,3	108,5	90,0	141,3	110,4	143,1	175,5
Ρύζι	0,8	0,6	0,7	0,7	0,8	0,6	0,6
Ζάχαρη	63,4	88,2	166,7	150,3	292,0	278,8	318,9
Ελαιόλαδο							
Ελαιούχα	4,0	16,1	13,9	30,9	40,2	84,7	172,8
Πρωτεϊνούχα	4,7	3,6	2,4	5,5	10,3	19,9	27,2
Κλωστικές ίνες και μεταξοκώληκες	1,5	2,1	3,0	2,1	2,6	3,3	4,8
Φρούτα και λαχανικά	8,8	5,7	3,8	5,1	1,8	3,0	2,9
Προϊόντα αμπελοοινικού τομέα	-	-	-	-	-	-	-
Καπνά	4,2	2,2	3,9	5,9	6,9	6,7	7,0
Λοιποί τομείς και προϊόντα	1,0	1,0	0,9	1,5	1,4	1,7	2,0
Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα	305,7	174,8	222,7	197,9	168,3	256,9	118,7
Βοδινό κρέας	16,5	19,1	10,0	16,2	30,3	32,3	45,0
Αιγοπρόβειο κρέας	-	-	-	-	1,2	0,6	0,7
Χοιρινό κρέας	5,8	9,3	5,2	10,4	9,2	54,5	56,0
Αυγά και πουλερικά	2,5	1,5	1,5	3,8	2,9	3,3	7,1
Προϊόντα εκτός Παραρτήματος II	15,2	56,4	13,3	18,1	18,7	24,4	24,9
ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΜΕΩΝ	553,4	489,1	538,0	589,7	697,0	913,9	943,4
ΝΕΠ	27,3	10,7	- 2,9	27,4	4,8	1,6	12,2
Εξισωτικά ποσά ένταξης	-	-	-	-	-	-	-
Αλιεία	0,6	0,4	0,4	0,2	0,4	0,5	0,5
ΓΕΝΙΚΟ, ΣΥΝΟΛΟ	581,2	491,5	535,5	612,1	686,9	916,8	978,9

Πηγή: Ετήσιες εκθέσεις για την κατάσταση στη γεωργία

ΠΙΝΑΚΑΣ 8

ΕΞέλιξη των δαπανών FEOGA-Εγγυήσεις κατά τομέα και χώρα

ΔΑΝΙΑ

Εκατ. ECU

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Σιτηρά	56,1	32,6	40,3	66,7	47,0	74,9	152,1
Ρύζι							
Ζάχαρη	16,6	29,6	44,9	39,9	54,6	64,9	80,9
Ελαιόλαδο				0,1			
Ελαιούχα	5,1	4,1	14,8	10,1	11,6	24,4	54,6
Πρωτεϊνούχα	4,9	3,9	6,8	7,2	19,6	26,9	42,5
Κλωστικές ίνες και μεταξοκώληκες							0,9
Φρούτα και λαχανικά	0,7	0,7	0,9	1,4	1,7	2,0	2,5
Προϊόντα αμπελοοινικού τομέα							
Καπνά							
Λοιποί τομείς και προϊόντα	7,9	8,5	9,6	12,6	10,9	15,2	11,2
Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα	365,6	261,1	293,8	322,0	421,5	387,3	402,1
Βοδινό κρέας	59,4	54,6	48,9	83,0	120,0	111,6	169,2
Αιγοπρόβειο κρέας	-	-	-	0,1	0,6	0,4	0,4
Χοιρινό κρέας	63,3	84,8	58,7	72,6	123,0	76,5	53,9
Αυγά και πουλερικά	8,1	6,1	5,6	6,6	6,1	5,4	10,1
Προϊόντα εκτός Παραρτήματος II	26,6	21,1	25,5	28,9	34,6	37,2	49,8
ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΜΕΩΝ	614,3	587,1	549,8	681,2	851,2	826,7	1030,1
ΝΕΠ	28,5	4,9	6,9	27,3	26,2	7,2	38,0
Εξισωτικά ποσά ένταξης	-	-	-	-	-	-	-
Αλιεία	1,3	1,3	2,0	2,8	1,5	-	2,5
ΓΕΝΙΚΟ, ΣΥΝΟΛΟ	636,2	512,9	558,7	683,5	881,2	829,3	1065,7

Πηγή: Ετήσιες εκθέσεις για την κατάσταση στη γεωργία

ΠΙΝΑΚΑΣ 9

Εξέλιξη των δαπανών FEODA-Εγγυήσεις κατά τομέα και χώρα

Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Εκατ. ECU

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Σιτηρά	329,0	318,0	300,0	423,8	310,4	434,4	694,3
Ρύζι	0,4	0,9	-	2,4	1,6	0,4	1,0
Ζάχαρη	132,8	156,3	229,9	256,4	297,6	320,2	313,9
Ελαιόλαδο							
Ελαιούχα	139,4	223,5	288,7	381,3	232,7	344,4	603,3
Πρωτεΐνούχα	5,8	4,7	7,0	14,7	22,4	68,8	87,6
Κλωστικές ίνες και μεταξοκόλληκες							
Φρούτα και λαχανικά	26,8	19,3	15,4	35,7	6,7	6,3	5,8
Προϊόντα αμπελοοινικού τομέα	0,2	0,5	4,0	24,4	114,8	8,5	6,6
Καρνά	21,6	27,0	35,9	36,2	63,3	44,7	47,5
Λοιποί τομείς και προϊόντα	6,3	7,0	7,0	10,1	9,5	8,5	9,2
Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα	1 299,2	810,1	800,7	1 409,4	1 559,0	1 617,3	1 558,8
Βοδινό κρέας	319,6	288,2	173,1	283,0	489,8	526,2	493,3
Αιγοπρόβειο κρέας	-	-	1,8	3,7	11,7	11,6	11,2
Χοιρινό κρέας	18,8	19,8	12,9	17,3	18,3	8,6	7,6
Αυγά και πουλερικά	72,9	70,3	11,9	11,1	6,1	5,4	8,7
Προϊόντα εκτός Παραρτήματος II	38,1	27,5	38,1	47,2	49,5	55,7	70,6
ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΜΕΩΝ	2 334,9	1 913,1	1 926,4	2 926,6	3 198,4	3 487,4	4 725,9
NEP	144,7	142,2	181,1	147,5	138,8	46,8	72,3
Εξισωτικά ποσά ένταξης	-	-	-	-	-	-	-
Αλιεία	3,1	2,4	2,5	2,4	1,4	0,4	0,2
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	2 482,8	2 043,6	2 030,0	3 078,2	3 324,4	3 625,9	4 800,8

Πηγή: Ετήσιες εκθέσεις για την κατάσταση στη γεωργία

ΠΙΝΑΚΑΣ 10

Εξέλιξη των δαπανών FEODA-Εγγυήσεις κατά τομέα και χώρα

ΕΛΛΑΔΑ

Εκατ. ECU

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Σιτηρά		19,2	129,2	86,7	49,4	50,8	60,6
Ρύζι							
Ζάχαρη		2,8	11,7	11,8	12,8	5,7	5,9
Ελαιόλαδο		43,6	76,2	85,8	106,8	118,4	214,6
Ελαιούχα			1,3	3,6	2,5	11,6	21,0
Πρωτεΐνούχα			0,1	0,2	0,6	0,6	0,7
Κλωστικές ίνες και μεταξοκόλληκες		54,9	96,6	140,4	88,4	213,0	370,7
Φρούτα και λαχανικά		20,5	133,8	305,0	363,6	341,4	172,7
Προϊόντα αμπελοοινικού τομέα			3,3	28,7	33,6	34,5	14,2
Καρνά			285,5	294,2	261,7	352,1	223,9
Λοιποί τομείς και προϊόντα			1,1	2,3	1,4	0,2	0,9
Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα			8,4	1,9	6,1	4,7	8,0
Βοδινό κρέας				2,9	8,7	9,6	6,2
Αιγοπρόβειο κρέας					1,2	1,7	11,5
Χοιρινό κρέας							1,3
Αυγά και πουλερικά			8,3	0,2	0,1	0,2	0,1
Προϊόντα εκτός Παραρτήματος II				1,8	3,0	3,4	3,1
ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΜΕΩΝ		146,1	684,2	981,8	940,1	1 158,5	1 200,1
NEP			8,3	25,6	21,1	38,3	212,0
Εξισωτικά ποσά ένταξης				8,3	8,3	8,2	
Αλιεία					8,1	8,4	8,4
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ		146,1	684,6	1 007,4	961,3	1 192,9	1 323,3

Πηγή: Ετήσιες εκθέσεις για την κατάσταση στη γεωργία

ΠΙΝΑΚΑΣ 15

Εξέλιξη των δαπανών FEOGA-Εγγυήσεις κατά τομέα και χώρα

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Εκατ. ECU

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Σιτηρά	91,5	83,2	103,9	105,9	88,4	88,7	13,0
Ρύζι	0,1	0,1	-	1,0	0,3	0,4	2,9
Ζάχαρη	40,7	51,5	87,2	93,2	85,7	162,1	137,8
Ελαιόλαδο	-	-	-	0,1	0,1	0,2	0,1
Ελαιούχα	8,8	18,6	67,6	113,3	61,4	90,3	170,8
Πρωτεϊνούχα	14,1	9,8	14,7	29,3	56,4	79,6	82,6
Κλωστικές ίνες και μεταξοκώληκες	1,1	0,9	1,0	1,2	1,4	1,5	1,3
Φρούτα και λαχανικά	12,7	6,1	13,4	10,7	5,5	6,6	2,8
Προϊόντα αμπελοοινικού τομέα	-	-	-	-	-	-	-
Καπνά	-	-	0,3	0,4	0,2	0,7	0,5
Λοιποί τομείς και προϊόντα	5,1	6,0	7,1	6,9	7,6	7,7	6,5
Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα	1 079,8	722,7	757,7	859,6	1 171,0	1 257,4	1 242,3
Βοδινό κρέας	127,9	101,5	37,5	68,5	118,3	138,8	190,2
Αιγοπρόβειο κρέας	-	-	1,1	2,0	6,5	4,7	4,9
Χοιρινό κρέας	16,1	19,8	17,2	20,2	24,7	12,9	14,6
Αυγά και πουλερικά	17,3	23,3	25,0	25,0	18,9	14,7	23,4
Προϊόντα εκτός Παραρτήματος II	53,7	55,9	68,5	81,8	91,8	108,0	110,6
ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΜΕΩΝ	1 468,9	1 099,4	1 202,2	1 419,1	1 738,2	1 974,3	2 140,2
NEP	98,2	71,6	214,6	291,7	223,1	99,1	139,6
Εξισωτικά ποσά ένταξης	-	-	0,1	-	-	-	-
Αλιεία	6,2	8,4	8,1	6,1	2,5	1,1	0,9
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	1 573,3	1 172,9	1 424,8	1 713,9	1 966,7	2 048,7	2 277,4

Πηγή: Ετήσιες εκθέσεις για την κατάσταση στη γεωργία

ΠΙΝΑΚΑΣ 16

Εξέλιξη των δαπανών FEOGA-Εγγυήσεις κατά τομέα και χώρα

ΗΝ. ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Εκατ. ECU

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Σιτηρά	136,9	221,5	240,8	298,4	214,8	315,6	520,3
Ρύζι	-	0,4	-	0,1	-	-	0,1
Ζάχαρη	34,4	53,1	95,0	100,2	130,8	127,9	102,0
Ελαιόλαδο	0,2	0,4	0,7	0,9	1,0	0,8	4,0
Ελαιούχα	60,0	103,2	109,0	146,7	111,7	118,6	159,2
Πρωτεϊνούχα	2,5	6,0	8,5	21,4	26,0	36,8	33,5
Κλωστικές ίνες και μεταξοκώληκες	1,5	-	-	-	-	0,1	0,3
Φρούτα και λαχανικά	1,8	2,1	2,8	4,5	3,5	5,8	4,3
Προϊόντα αμπελοοινικού τομέα	-	0,2	0,4	0,4	0,6	0,6	0,2
Καπνά	-	-	-	-	-	-	-
Λοιποί τομείς και προϊόντα	7,3	10,8	13,5	7,2	7,2	5,6	-
Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα	395,2	290,7	290,1	465,1	700,0	500,8	409,4
Βοδινό κρέας	113,8	138,7	103,3	242,7	414,7	330,1	320,2
Αιγοπρόβειο κρέας	53,5	187,5	228,3	286,3	376,1	364,4	354,0
Χοιρινό κρέας	2,1	2,0	2,4	4,9	5,7	3,2	2,2
Αυγά και πουλερικά	3,6	1,6	1,6	1,6	1,4	1,5	5,5
Προϊόντα εκτός Παραρτήματος II	35,1	63,0	187,1	80,6	82,3	91,7	100,4
ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΜΕΩΝ	847,9	1 081,2	1 283,5	1 661,0	2 075,8	1 900,5	2 014,2
NEP	- 17,2	0,4	- 5,2	26,2	54,5	8,5	18,0
Εξισωτικά ποσά ένταξης	-	-	-	-	-	-	-
Αλιεία	4,7	4,5	7,8	5,7	3,4	5,7	3,7
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	833,9	1 084,0	1 286,1	1 696,6	2 124,6	1 908,5	1 986,7

Πηγή: Ετήσιες εκθέσεις για την κατάσταση στη γεωργία